

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 26/2 97 om strategier for udvikling af den internationale dimension i uddannelserne

(Redegørelse nr. R 13).

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
I forbindelse med en forespørgselsdebat i Folketinget den 23. januar 1996 redegjorde jeg for, hvordan den internationale dimension indgår i uddannelserne. Vi havde dengang en god debat, som mandede ud i, at jeg i Folketingsåret 1996/97 skulle give Folketinget en redegørelse for den seneste udvikling af den internationale dimension i uddannelserne og for en fremtidig strategi på området.

I den redegørelse, som jeg nu har afgivet til Folketinget, er hovedvægten lagt på de strategier, som vi skal anvende for yderligere at styrke den internationale dimension.

Jeg håber, at de to redegørelser med de tilhørende debatter vil supplere hinanden og danne grundlag for det videre arbejde med at fastsætte og gennemføre strategierne.

Det vil afhænge af det pågældende uddannelsesområde, hvem der i det enkelte tilfælde har kompetencen til at fastsætte og gennemføre strategierne. På nogle områder og inden for nogle uddannelser vil kompetencen ligge i ministeriet, på andre områder, og inden for andre uddannelser, vil det være amter og kommuner, og på atter andre vil det være de enkelte institutioner og deres bestyrelser mv.

Redegørelsen tager ikke stilling til kompetenceforholdene. Den fremhæver en række særlige indsatsområder med tilhørende strategier, og den angiver de midler og veje, som ministeriet allerede har anvist eller vil anviser til gennemførelse af strategierne.

Jeg håber, at redegørelsen vil bidrage til at sætte focus på den internationale dimension i uddannelserne og at der kan skabes den samme forståelse for og indsigt i arbejdet med den internationale dimension, som vi har set f.eks. med brugen af den ny teknologi i undervisningen og miljøundervisningen.

Indledning

Den internationale dimension i uddannelserne er i dag i god udvikling med mange internationale aktiviteter rundt omkring på skoler og institutioner. Det var da også een af de konklusioner, der kunne drages af folketingsdebatten i januar 1996.

Blandt de mange aktiviteter, der finder sted, kan nævnes:

- Studie- og udvekslingsrejser
 - Temadage
 - Inddragelse af fremmedsproget undervisningsmateriale
 - Særlige Europaklasser eller andre tilsvarende undervisningsforløb med vægten på det internationale aspekt
 - Danske studerendes ophold i udlandet og udenlandske studerendes ophold i Danmark
- Internationaliseringen af det danske samfund går imidlertid utroligt stærkt. På mange områder er der sket et skift mod et globalt samfund, hvor den globale markedsplads har afløst de nationale markeder for produktion og forbrug, ja sågar for uddannelse og forskning.

Det stiller krav til hele samfundet – og ikke mindst til uddannelsessystemet – om et internationalt beredskab og en international orientering.

Fastsættelse af en strategi for inddragelse af den internationale dimension på de enkelte uddannelsesinstitutioner.

Det er af afgørende betydning for den videre udvikling, at alle uddannelsesinstitutioner bliver inddraget i arbejdet med den internationale dimension, og at der fastsættes en strategi og en målsætning for den enkelte institution. Strategien skal være baseret på kvalitet, på danske traditioner og dansk kultur. Uden et fast ståsted i det at være dansk bliver den internationale dimension et kunstprodukt; et bidrag til rodløshed.

Den internationale dimension må endvidere med i alt arbejde på institutionen – ikke bare være noget, de særligt engagerede – ildsjælene – tager sig af.

En del folkeskoler og mange gymnasier er allerede i gang med at realisere strategierne. I de sidste par år har mange af disse skoler udbudt særlige Europaklasser, hvor den europæiske dimension er integreret i en række fag, og hvor der er studierejser til flere af de europæiske lande, som undervisningen har koncentreret sig om. Nogle gymnasier ønsker nu i stedet at spre-